

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Tres humble Serviteurs

Citation: Wessel, Johan Herman: "Tres humble Serviteurs", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid82974/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Men nu er Pukker løs;
En Snees Aars gammel Knæs
Pød der, tør skrive Vers, dem gode skrive,
Som Aftenposten ham skal evig ei tilgive.
Jeg fra Komser mindst ventede Rivaler,
Da Baggesen gav ud sit Manifest.

Jeg først saa godt som sidst laer faldt Flag;
Thi naar man tabe skal, at tabe uden Slag
Er efter mine Tarker bedst.
Rivalen er for stærk og jeg for svag,
Han stiger i sin Flugt, jeg daier;
Men dalende jeg har det Haab, den Trøst,
At tit jeg læse skal hans Vers med Lyst.

Syng #ittig, unge Mand, for Alder gjør dig hæst!
Da neies med dit Lød, dig gæd i Yngres Sange læs!
Jeg giver dig et Raad, som selv jeg ikke følger.
Aarsagen — — Taal, at jeg der dølgel!

Men nu et Raad jeg giver dig,
Som var bestandig fulgt af mig:
Konscerianske Ven!
Mod klog, mod taabelig Kritik
Spids aldrig Pen!
Den sidste derved uforsæet
For stor en Affre fik,
Den første, taus, lad blive vel anvendt.
Om Myrias Branneler
Bidsk til dig skæler,
Saa see du rolig ligefrem.
Thi Tidsfordriv engang iblandt,
Naar Tiden er dig lang, du skotte ned til dens,
Som, for du vittig var, i dig Misdædet fandt!

TRES HUMBLE SERVITEURS

Formidelse til Velæde Hr. Ole Dumetius, Kongelig bestaaler Stadskriver, og Velæde Jomfrue Antoinette Lyngø, paa deres Bryllups-Dag, den glædelige 11te Junii 1777.

O I, som skrive høit og vildt,
Og giere hvers Umage spildt,

Som vil opdage, hvad I mene,
Men som opdager alt for seent,
At I har oftest inset meent!
O! lader mig nu være ene!

Bliv du og borte, Tydslands Fat!
Som skrev ynkverdig om en Kat,
Og næsten saa om Renomisten!
Du fik dog Tydsken til at troe,
At du var lystig, og kan loe;
O, fromme Tydsker! gode Christen!

Slig Troe ei findes i vor Egn;
Thi, seer min Landsraad mindste Tegn
Til skuffer Skøb i hvad han læser,
Medynksom slænger han sin Bog,
Og siger haant: det stakkels Drog
Har svedet nok for de Føddiser.

Vi svede ei, Hr. Holck og jeg;
Sandt nok, paa vores jevne Vei
Vi kan imellem smayere;
Men det slet inter koster ham,
Og jeg faae baade Last og Sikam,
Om det mig koster meget mere!

Kom, Hr. Agent! bestil min Sang!
Saa skal jeg din en anden Gang;
Mig synes, vi har Smag tilfælles -
Og dermed til min Hovedsag!
Paa elskte Venners Blyllups-Dag
Der burde smukke Ting forællies.

Men, søde Jonfrue Lyng og Moer!
Du Værst, din Skønhed er for stor,
Til at besynges af en Slynper,
Der synger næsten i en Smag,
Som den, der sang forleden Dag
Om Kierlighed foruden Stromper.

Du, brave Mand! læs i mit Bryst
De Rolleser, min svage Røst
Forgivets veer at udtaylke!
Af varme Venskabs sande Fryd,
Som hylde Indsig, Vid og Dyd,
Du seer dig ønsket der til Lykke.

I Strofen næst heroven for
 Jeg veeg fra de burleske Spor,
 Og kunde Tonen ei bevare.
 Som Digter har jeg vel Uret;
 Men Venskab vil undskylde det,
 Og Sandheden skal det forsvare.

Nu, mine Børn! lad mig see,
 I skynde jer at blive tre;
 (Tibi Tvillinger er' reent af Moden).
 Skal Børnet ligne Faer og Moer,
 Og træde vil i deres Spor,
 Saa bli'r det vistnok godt af Poeten.

RINGE OG VELMEENT ØNSKE

til Hr. Landesdommer Bartholin og Jombae Hall. i Anledning af deres Ægteforening.
 Fra Rudskjærns Ven.

Man speger nu med de Personer,
 Som syngs i Ha-stemte Toner;
 Hvem der har Uret eller Ret,
 Jeg veed ei, vil ei vide det;
 Men veed, at, hvis man vil befale,
 Jeg daglig tusind' Vers skal male,
 Saa vælger jeg den Art med Ha!
 Jeg kommer ellers slet derfra.
 Jeg mener Ha! med hvad vilhører;
 Med dette Spænd man hastig klerer.
 Men den, som Læs vil tage paa
 (Den sunde Sands jeg kalder saa),
 Han klerer ei saa langt om Dagen. —
 Men nu er nok klørt om med Smagen.

Mit Vers var blevet alt for kort,
 Hvis den Indledning ei var gjort;
 Til den jeg valgte lidt om Smagen,
 Blot af en Slump; see det er Sagen!

Gid du, og den, som gjer dit Vel,
 Maae naae fortiente varigt Held!